

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาการวางแผนการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิตยางแผ่นรมควันของสหกรณ์
กองทุนสวนยางปรีก โดยการนำผลการปฏิบัติงานมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาการผลิต

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

ตอนที่ 3 การวางแผนการแก้ปัญหา

ตอนที่ 4 ผลการดำเนินงานตามแผน

ตอนที่ 1 ปัญหาการผลิต

สหกรณ์กองทุนสวนยางปรีกได้รับซื้อน้ำยางสดจากสมาชิกสหกรณ์กองทุนแล้วนำมา
ผลิตเป็นยางแผ่นรมควัน ในกระบวนการผลิตนั้นมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ คือ ยางคัตตั้ง
ยางฟอง ยางมีสิ่งสกปรก ยางสุกไม่ทั่ว ยางเหนียวแฉิม ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูล
โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 22 เมษายน 2551- 21 พฤษภาคม 2551 โดยการนำผลที่เก็บ
ได้นำมาเสนอเป็นรายสัปดาห์ ดังแสดงตามตารางที่ 7 – ตารางที่ 10 และรวม 4 สัปดาห์ตามตารางที่
11และตารางที่ 12

ตารางที่ 7 ปริมาณการผลิตและปัญหาที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 1 (วันที่ 22 เม.ย. 51 – วันที่ 30 เม.ย. 51)

ว/ด/ป	น้ำยาง		ยางแห้งทั้งหมด		ยางแห้ง										
	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ**	ยางคัตตั้ง		ยางฟอง		ยางมีสิ่งสกปรก		ยางสุกไม่ทั่ว		ยางเหนียวเกินไป		
					กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	
22เม.ย.51	803.5	430.06	53.52	291.06	67.67	76	17.68	59	13.78	1	0.23	2	0.46	1	0.23
23เม.ย.51	709	397.06	56.00	264.56	66.63	72	18.13	56	14.10	2	0.50	05	0.12	2	0.5
26เม.ย.51	1484	668.92	45.07	539.92	80.75	81	12.12	45	6.73	0.5	0.07	2	0.3	0.5	0.07
27เม.ย.51	650	370.28	56.97	231.78	62.59	70	18.9	65	12.55	2	0.54	1	0.27	0.5	0.13
28เม.ย.51	1582.5	689.11	43.55	578.11	83.98	48	6.97	58	8.42	3	0.43	1	0.14	1	0.14
29เม.ย.51	1007	430.64	42.76	357.64	83.05	15	3.48	56	13.0	0.5	0.12	0.5	0.12	1	0.24
30เม.ย.51	2767.5	1046.03	37.80	944.53	94.16	51	4.88	47	4.49	1	0.1	2	0.2	0.5	0.05
รวม	9003.5	4032.1	44.78	3208.60	79.56	413	10.24	386	9.57	10	0.25	9	0.22	6.5	0.16

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

ตารางที่ 8 ปริมาณการผลิตและปัญหาการผลิตที่เกิดขึ้นสัปดาห์ที่ 2 (วันที่ 1 พ.ค. 51 - วันที่ 7 พ.ค. 51)

ว/ด/ป	น้ำยาง		ยางแห้งทั้งหมด		ยางดี		ปัญหา								
	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ*	ยางคัดทิ้ง	ยางฟอง	ยางมีสิ่งสกปรก	ยางสุกไม่ทั่ว	ยางเหนียวเกินไป				
1พ.ค.51	2341	889.04	37.96	767.54	86.33	43	4.84	75	8.44	0.5	0.06	1	0.11	2	0.22
2พ.ค.51	2802	1136.89	40.57	949.89	83.55	42	3.69	143	12.58	1	0.09	0.5	0.04	0.5	0.04
3พ.ค.51	2271.5	914.46	40.26	753.46	82.39	81	8.85	76	8.31	2	0.22	1	0.11	1	0.11
4พ.ค.51	3148	1206.39	30.32	1071.89	88.85	64	5.30	67	5.55	0.5	0.04	2	0.16	1	0.08
5พ.ค.51	3289	1187.7	36.11	1078.70	90.82	59	4.97	44	3.72	1	0.08	3	0.24	2	0.16
6พ.ค.51	4474	1671.21	37.35	1537.21	91.98	61	3.65	69	4.13	1	0.06	1	0.06	2	0.12
7พ.ค.51	1045	494.53	47.32	358.53	72.50	72	14.56	61	12.33	1	0.20	1	0.20	1	0.20
รวม	19370.5	7500.22	38.72	6517.22	86.90	422	5.62	535	7.13	7	0.09	9.5	0.13	9.5	0.13

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

ตารางที่ 9 ปริมาณการผลิตและปัญหาการผลิตที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 3 (วันที่ 8 พ.ค. 51 - วันที่ 14 พ.ค. 51)

ว/ค/ป	นำยาง		ยางแห้งทั้งหมด		ยางแห้ง									
					ยางดี					ปัญหา				
	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	ยางคัดดึง	ยางพอง	ยางมีสิ่งสกปรก	ยางสุกไม่ทั่ว	ยางเหนียวเกินไป	
	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*
8พ.ค.51	2533	995.03	39.28	890.03	89.45	49	4.92	53	5.33	2	0.20	-	1	0.10
9พ.ค.51	4408.5	1597.22	36.23	1509.22	94.49	73	4.57	12	0.75	1	0.06	1	1	0.06
10พ.ค.51	4068	1490.28	36.63	1386.28	90.02	89	5.97	14	0.94	-	-	1	1	0.07
11พ.ค.51	3553	1377.44	38.77	1231.94	89.44	61	4.43	82	5.95	0.5	0.04	2	2	0.15
12พ.ค.51	4478	1598.57	35.70	1558.07	97.47	44	2.75	45	2.81	1	0.06	0.5	0.5	0.03
13พ.ค.51	1369	604.83	44.18	481.13	79.55	67	11.08	56	9.26	0.5	0.08	-	0.2	0.03
14พ.ค.51	3100	1285.01	41.45	1103.51	85.88	95	7.39	86	6.69	-	-	-	0.5	0.09
รวม	23509.5	8998.38	38.27	8160.18	90.86	478	5.31	328	3.87	5	0.05	4.5	2.7	0.32

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

ตารางที่ 10 ปริมาณการผลิตและปัญหาการผลิตที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 4 (วันที่ 15 พ.ค. 51 -- วันที่ 21 พ.ค. 51)

ว/ค/ป	นางยาง		ยางแห้งทั้งหมด		ปัญหา											
					ยางดี					ปัญหา						
	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*
15พ.ค.51	3968.5	1570.23	39.57	89.75	77	4.90	82	5.22	1	0.06	1	0.06	1	0.06	-	-
16พ.ค.51	4122.5	1611.25	39.08	91.65	60	3.72	74	4.59	0.5	0.03	-	-	-	-	-	-
17พ.ค.51	3245.5	1374.02	42.34	84.55	157	11.43	54	3.93	0.2	0.01	1	0.07	1	0.07	-	-
18พ.ค.51	3837.5	1487.53	38.76	91.00	125	8.40	97	6.52	0.3	0.02	1	0.08	1	0.08	0.5	0.04
19พ.ค.51	3520	1379.05	39.18	91.66	45	3.26	67	4.86	-	-	2	0.14	2	0.14	1	0.07
20พ.ค.51	4022.5	1502.76	37.36	95.14	27	1.79	44	2.93	1	0.07	-	-	-	-	1	0.07
21พ.ค.51	3450.5	2836.92	53.24	85.03	154	5.43	60	2.11	2	0.07	0.3	0.01	0.3	0.01	0.5	0.02
รวม	26167	10761.8	41.12	86.67	645	6.16	478	4.57	5	0.05	5.3	0.05	5.3	0.05	3	0.02

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

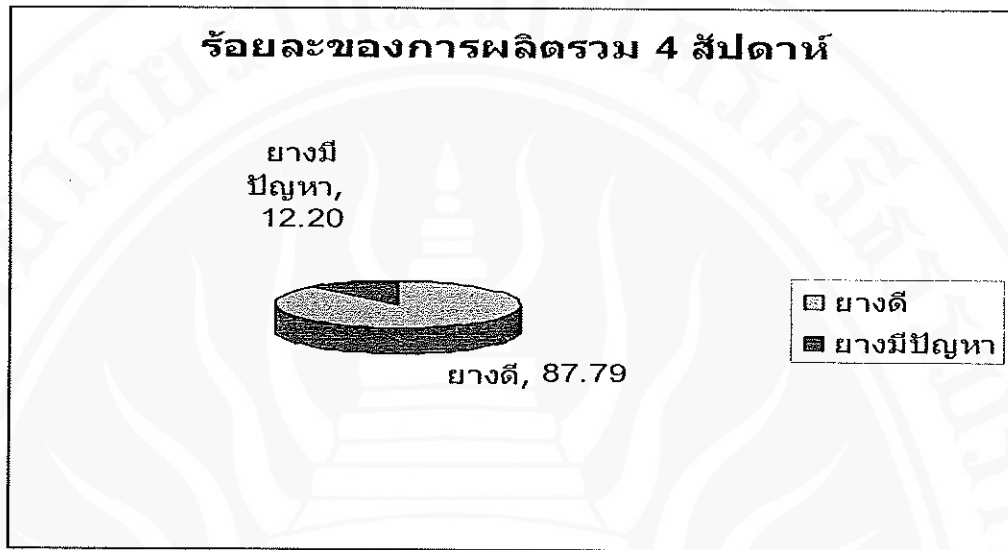
** ร้อยละจากน้ำยาง

ตารางที่ 11 ปริมาณและร้อยละของการผลิตรวม 4 สปีด้าห์

สปีด้าห์	น้ำยาง (กิโลกรัม)	ยางแห้ง				รวม	
		ยางดี	ยางมีปัญหา	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม
1	9003.5	3207.60	79.55	824.5	20.44	4032.1	44.78
2	19370.5	6517.22	86.89	983	13.10	7500.22	38.72
3	23509.5	8160.18	90.68	838	9.31	8998.38	38.28
4	26167	9327	89.14	1136.3	10.86	10463.3	39.99
รวม	78050.5	27211	87.79	3781.8	12.20	30994	39.71
เฉลี่ย	19512.6	6802.7	87.79	945.4	12.20	7748.5	39.71

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

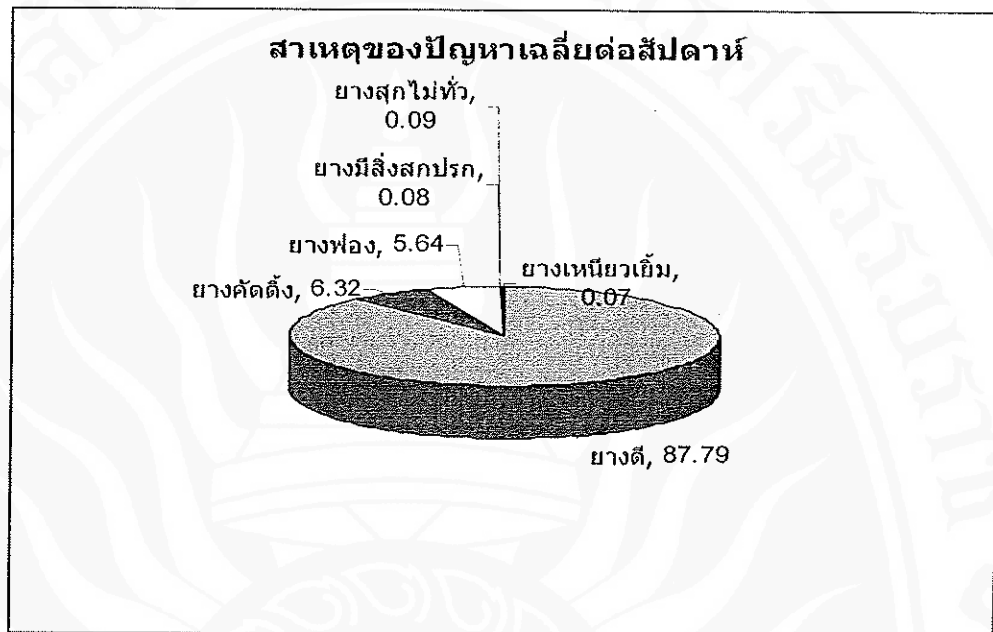
ภาพที่ 7 ร้อยละของการผลิตรวม 4 สัปดาห์

จากภาพที่ 7 ตารางที่ 11 พบว่าการผลิตยางแผ่นรวมควั่นของสหกรณ์กองทุนสวนยาง ปริก ตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2551 ถึงวันที่ 21 พฤษภาคม 2551 มีปริมาณยางแห้งที่ผลิตได้ 27,211 กิโลกรัม (ร้อยละ 87.79) ของปริมาณยางที่ผลิตได้ทั้งหมดหรือเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 6,802.7 กิโลกรัม (ร้อยละ 87.79) เป็นยางแห้งที่มีปัญหา 3,781.8 กิโลกรัม (ร้อยละ 12.20) หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 945.4 กิโลกรัม (ร้อยละ 12.20) และรวมทั้ง 4 สัปดาห์ได้ 30,994 กิโลกรัม (ร้อยละ 39.71) หรือเฉลี่ยต่อสัปดาห์ละ 7,748.5 กิโลกรัม (ร้อยละ 39.71)

ตารางที่ 12 ปริมาณยางแห้งที่เกิดปัญหาจำแนกรายสปีด้าห์

สปีด้าห์	ยางคัตติง		ยางฟอง		ยางมีลึงสตกปรก		ยางสุกไม่ทั่ว		ยางเหนียวเต็ม		รวม	
	น้ำหนัก	ร้อยละ	น้ำหนัก	ร้อยละ	น้ำหนัก	ร้อยละ	น้ำหนัก	ร้อยละ	น้ำหนัก	ร้อยละ		
1	413	10.24	386	9.57	10	0.25	9	0.02	6.5	0.06	824.5	20.44
2	422	5.62	535	7.13	7	0.09	9.5	0.12	9.5	0.12	983	13.10
3	478	5.31	328	3.87	5	0.06	4.5	0.05	2.7	0.03	818.2	9.31
4	645	6.16	478	4.57	8	0.05	5.3	0.05	3	0.02	1136.3	10.86
รวม	1958	6.32	1747	5.64	27	0.08	28.3	0.09	21.7	0.07	3781.8	12.20
เฉลี่ย	489.5	6.32	436.75	5.64	6.75	0.087	7.075	0.091	5.425	0.070	945.4	12.20

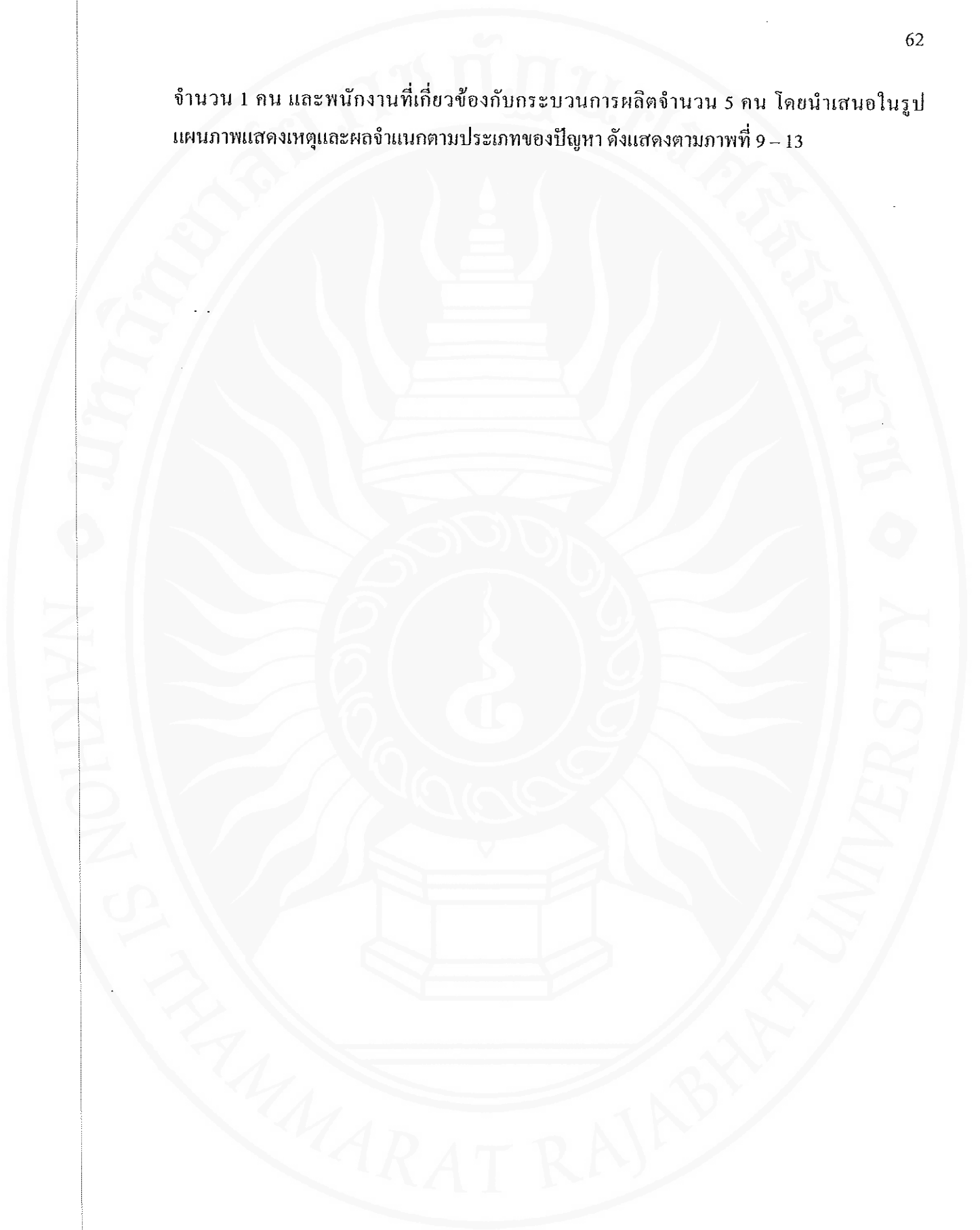
ภาพที่ 8 ร้อยละเฉลี่ยของปัญหาการผลิตรวมทั้ง 4 สัปดาห์

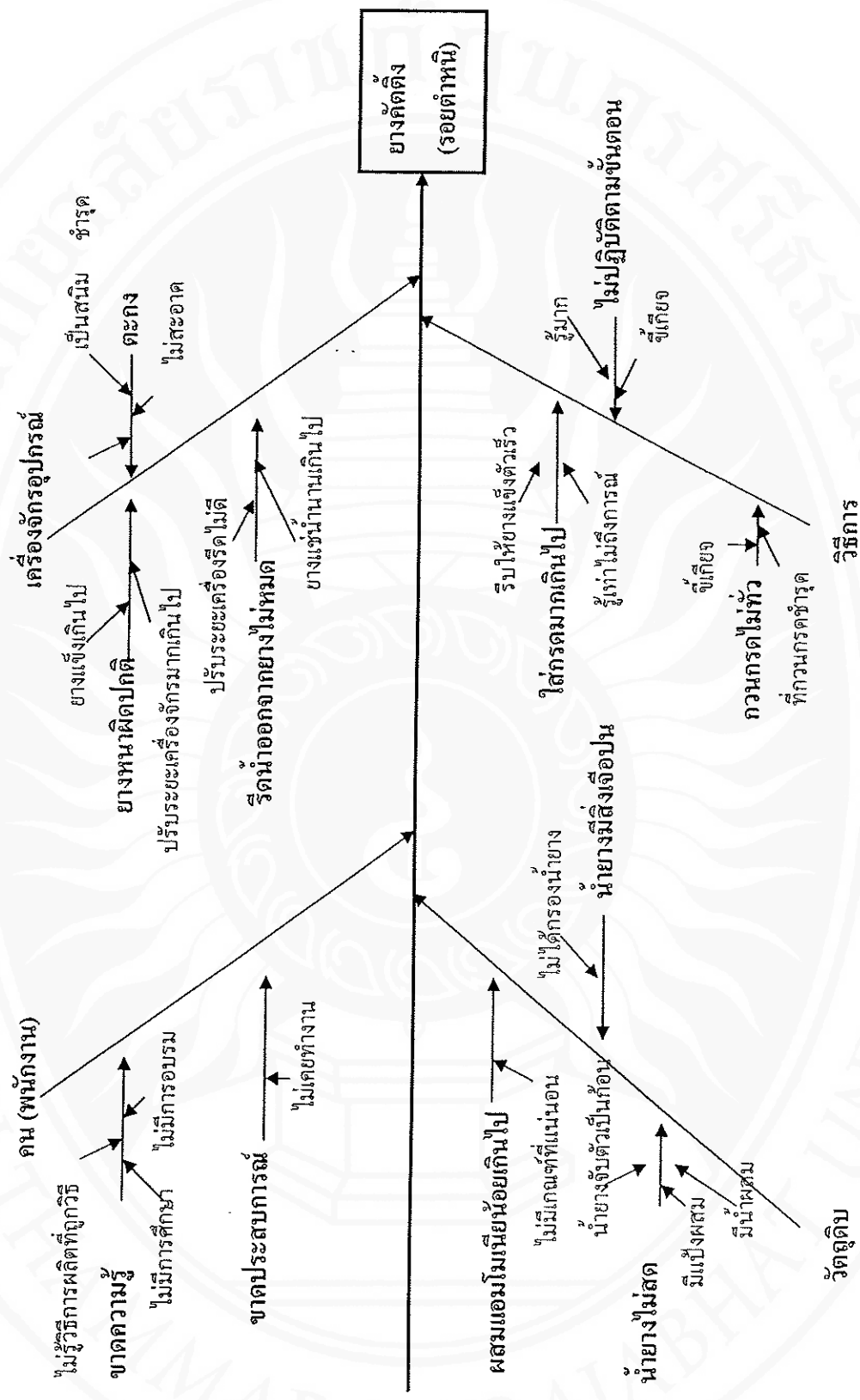
จากปริมาณยางแห้งที่ผลิตได้ตามตารางที่ 11 ดังที่กล่าวมาแล้วพบว่ามียางแห้งที่เป็นปัญหา รวม 3,781.8 กิโลกรัม (ร้อยละ 12.20) หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 945.4 กิโลกรัม (ร้อยละ 12.20) โดยจำแนกเป็นปัญหายางคัตตังมากที่สุดคือ 1,956 กิโลกรัม (ร้อยละ 6.32) หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 489.5 กิโลกรัม (ร้อยละ 6.31) รองลงมาพบว่าเป็นยางฟอง คือ 1,747 กิโลกรัม (ร้อยละ 5.64) หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 436.75 กิโลกรัม (ร้อยละ 5.64) ส่วนที่เป็นปัญหาน้อยได้แก่ ยางสุกไม่ทั่วคือ 28.3 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.09) หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 7.075 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.09) ยางมีสิ่งสกปรกคือ 27 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.08) หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 6.75 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.08) ส่วนน้อยที่สุดคือ ปัญหายางเหนียวแฉิม คือ 21.7 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.07) หรือเฉลี่ยสัปดาห์ละ 5.42 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.07)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

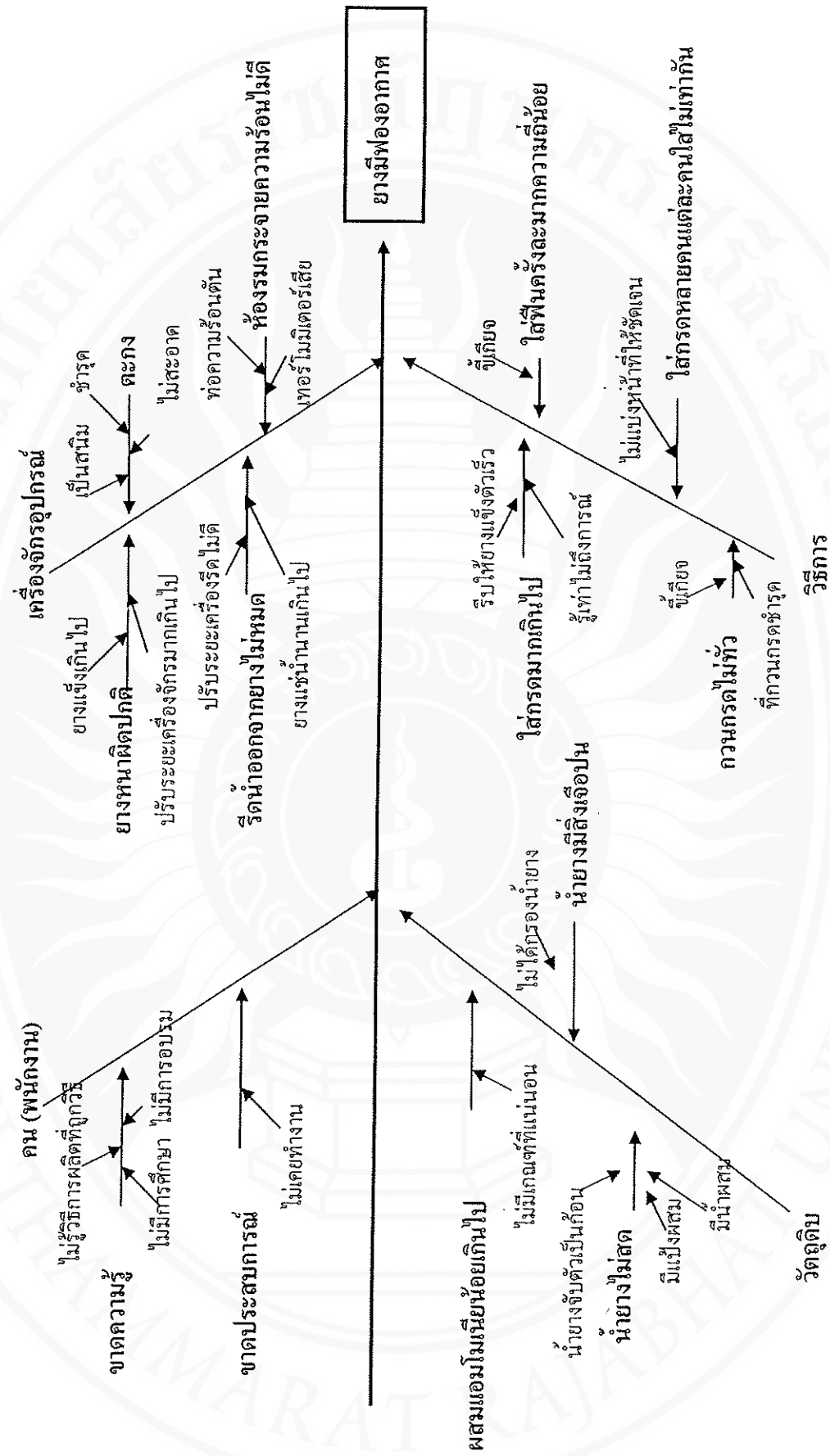
การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา โดยการสัมภาษณ์พนักงานในสหกรณ์กองทุนสวนยางปรึก จัดเก็บปัญหาเป็นรายสัปดาห์และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ร่วมกับประธานสหกรณ์

จำนวน 1 คน และพนักงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตจำนวน 5 คน โดยนำเสนอในรูปแบบแผนภาพแสดงเหตุและผลจำแนกตามประเภทของปัญหา ดังแสดงตามภาพที่ 9 – 13

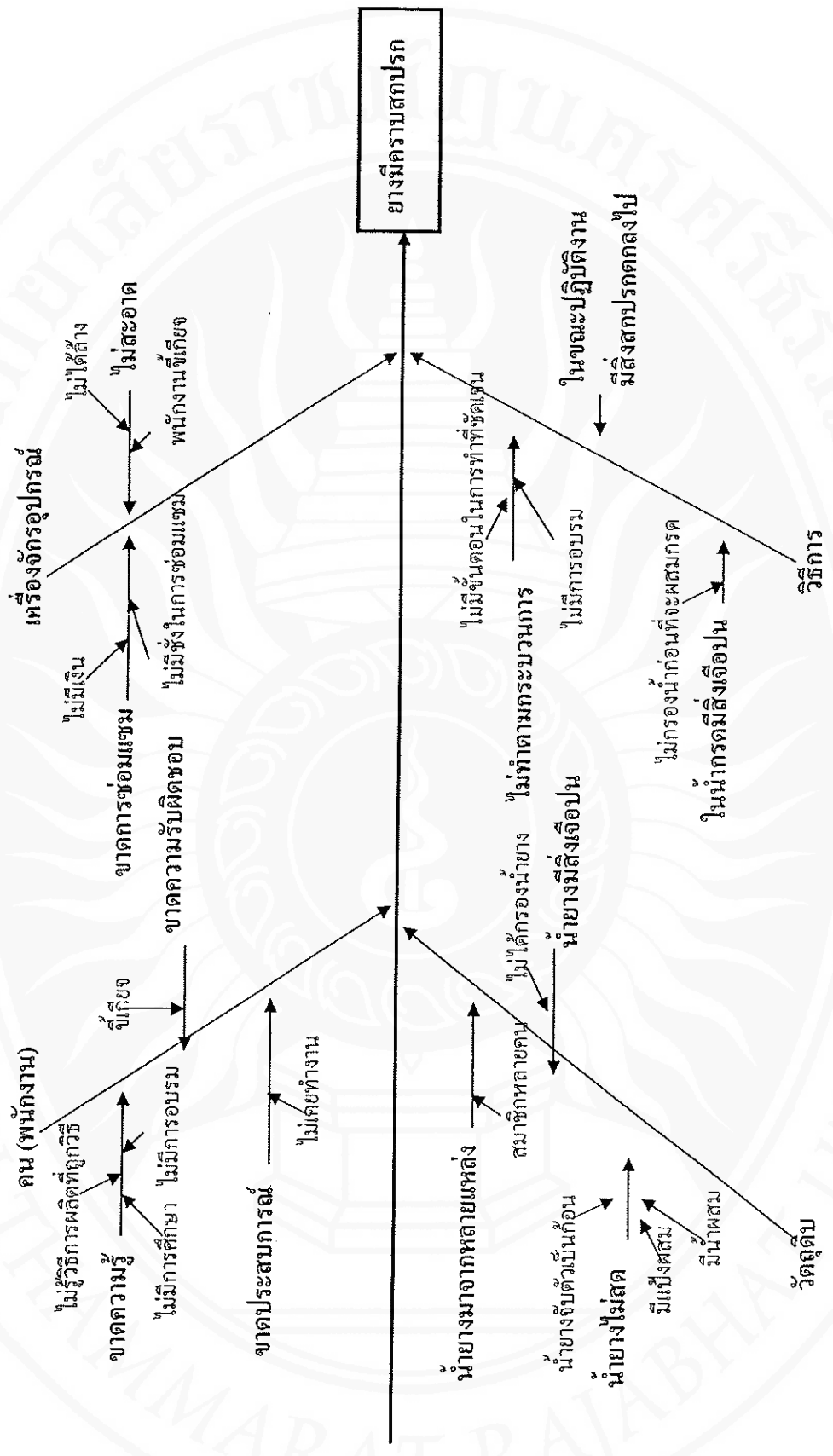

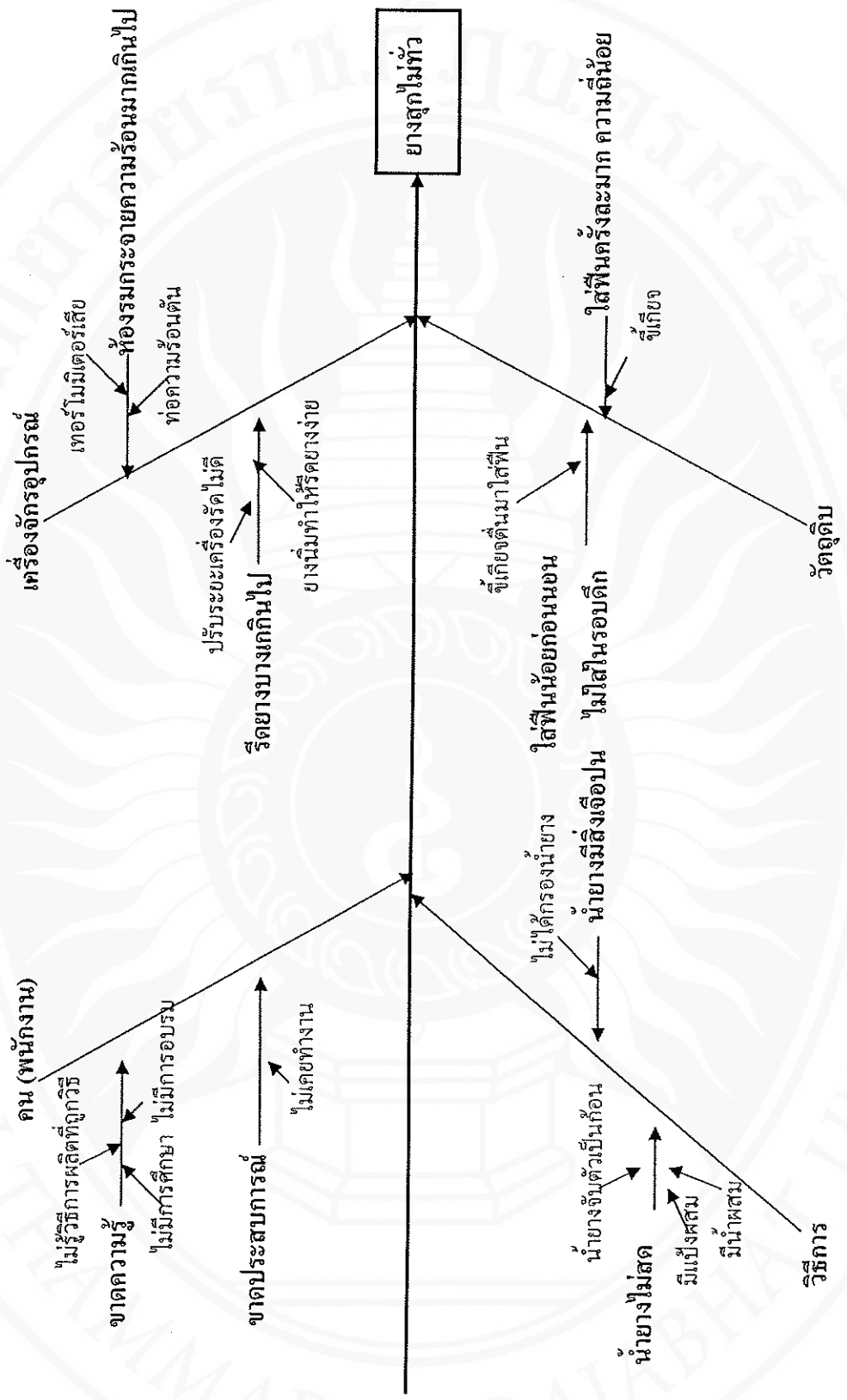
ภาพที่ 9 สาเหตุของปัญหาการเกิดยางคัตติง

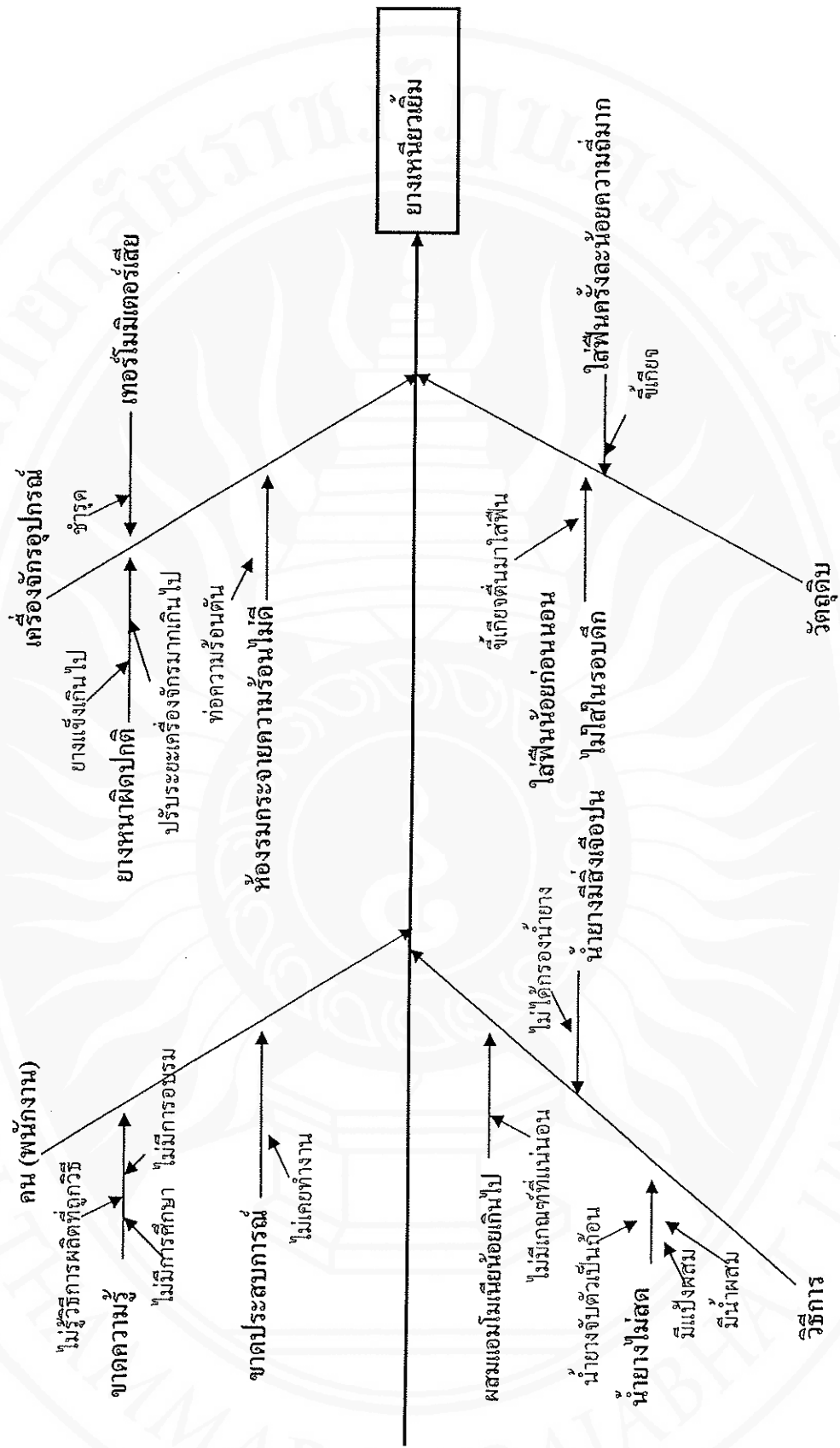
ภาพที่ 10 สาเหตุของปัญหาการเกิดยางฟอง

ภาพที่ 11 สาเหตุของปัญหาการเกิดขงโครงกระดูก

ภาพที่ 12 สาเหตุของปัญหาการเกิดยางดูกไม่ท้าว

ภาพที่ 13 สาเหตุของปัญหาการเกิดของหนีตัว

จากการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของสหกรณ์ กองทุนสวนยางปรีก อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถสรุปได้เป็นประเด็นหลัก ๆ ดังนี้

1. เครื่องจักร อุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์เกิดการชำรุด ขาดการซ่อมแซม ขาดการบำรุงรักษา
2. คน (พนักงาน) ได้แก่ พนักงานขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ในการทำงาน พนักงานไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในการทำงาน
3. วิธีการ ได้แก่ ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงาน ไม่มีป้ายขั้นตอนการปฏิบัติงานติดไว้
4. วัสดุคิบ ได้แก่ น้ำยางไม่ได้คุณภาพ น้ำยางมาจากหลายแห่ง น้ำยางจับตัวกันเป็นก้อน เมื่อนำสาเหตุปัญหาที่วิเคราะห์ได้จากแผนภาพแสดงเหตุและผลตามประเด็นหลัก ทั้ง 4 ประการมาสังเคราะห์เป็นสาเหตุร่วมกันแสดงได้ ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การสรุปปัญหาที่เกิดร่วมกันทั้ง 5 ปัญหา

ประเด็น ของ ปัญหา	สาเหตุที่เกิดร่วมกัน	สาเหตุเฉพาะปัญหา				
		ยางคัตตั้ง	ยางฟอง	ยางมีสิ่งสกปรก	ยางสุกไม่ทั่ว	ยางเหนียว เยิ้ม
เครื่องจักร	1. ชำรุดเป็นสนิม 2. รัคน้ำออกจาก ยางไม่หมด 3. แชน้ำมันกินไป 4. ปรับเครื่องจักร ไม่สม่ำเสมอ	1. ยางหนา เป็นจุด ๆ หรือหนา ผิดปกติ	1. ห้องรม กระจาย ความร้อน ไม่ดี	1. ไม่สะอาด	1. ห้องอบ กระจายความ ร้อนไม่ดี	1. ห้องอบ กระจาย ความร้อน มากเกินไป
พนักงาน	1. ขาดความรู้ 2. ขาด ประสบการณ์					
วัสดุคิบ	1. น้ำยางมาจาก สมาชิกหลายคน 2. น้ำยางไม่สด	1. น้ำยาง ไม่ได้ผสม แอมโมเนีย 2. น้ำยาง จับตัวเป็น ก้อน	1. น้ำยาง ผสม แอมโมเนีย มากเกินไป	1. น้ำยางมี สิ่งเจือปน		

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ประเด็น ของปัญหา	สาเหตุที่เกิด ร่วมกัน	สาเหตุเฉพาะปัญหา				
		ยางคัตตั้ง	ยางฟอง	ยางมีสิ่ง สกปรก	ยางสึกไม่ทั่ว	ยางเหนียว แฉะ
วิธีการ	1. ไม่มีการอบรม การปฏิบัติงาน 2. ไม่มีกฎเกณฑ์ บังคับ 3. ไม่มีขั้นตอนใน การทำงาน 4. ใส่กรดไม่ ทั่วถึง		1. ใส่กรด มากเกินไป 2. ใส่พีนมาก เกินไป		1. ใส่พีน น้อยเกินไป	1. ใส่พีนมาก เกินไป

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาจากตอนที่ 1 ตารางที่ 12 ที่พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด 2 ลำดับแรกคือ ปัญหายางคัตตั้งและปัญหายางฟอง ผู้วิจัยจึงเลือกทั้ง 2 ปัญหามาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและสังเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน เพื่อนำสู่การวางแผนการแก้ปัญหาต่อไป โดยผลการสังเคราะห์ลักษณะร่วมของปัญหายางคัตตั้งและยางฟองแสดงรายละเอียดตามตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สาเหตุของปัญหาการผลิตที่เกิดขึ้นมาก 2 ปัญหา คือ ยางคัตตั้งและยางฟอง

ประเด็นของ ปัญหา	สาเหตุที่เกิดขึ้นร่วมกัน	สาเหตุเฉพาะปัญหา	
		ยางคัตตั้ง	ยางฟอง
เครื่องจักร	1. ชำรุด/เป็นสนิม 2. ล้างไม่สะอาด	1. ยางหนาเกินไป 2. ปรับระยะเครื่องจักรไม่ดี	1. รีดน้ำออกจากยางไม่หมด 2. ห้องอบกระจายความร้อนไม่ดี
พนักงาน	1. ขาดความรู้ 2. ขาดประสบการณ์		
วิธีการ	1. ไม่มีการอบรมพนักงาน 2. ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับ 3. ไม่ขั้นตอนในการทำงาน 4. ใส่กรดไม่ทั่วถึง		1. ใส่กรดมากเกินไป 2. ใส่พีนมากเกินไป

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ประเด็นของ ปัญหา	สาเหตุที่เกิดร่วมกัน	สาเหตุเฉพาะปัญหา	
		ยางคัตตึง	ยางฟอง
วัตถุดิบ	1. นำยางมาจากสมาชิกหลาย คน 2. นำยางไม่สด	1. นำยางไม่ได้ผสม แอมโมเนียหรือว่าผสม แอมโมเนียน้อยเกินไป 2. นำยางจับตัวเป็นก้อน	1. นำยางผสมแอมโมเนีย มากเกินไป

ตอนที่ 3 การวางแผนการแก้ปัญหา

ผลการสังเคราะห์สาเหตุร่วมกันของยางคัตตึงและยางฟองดังแสดงตามตารางที่ 14 จึงนำมาหาวิธีการในการแก้ไขสาเหตุของปัญหา โดยใช้หลักการของ 5W1H ที่ดำเนินการวางแผนแบบมีส่วนร่วมระหว่างผู้วิจัยกับประธานสหกรณ์และพนักงานที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงผลการวางแผน ตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 วิธีการแก้ไขสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยตามหลักของ 5W1H

ปัญหาอะไร	ทำไมต้อง แก้ปัญหา	แก้ไขเมื่อไร	แก้ไขที่ไหน	ใครคือ ผู้รับผิดชอบ	มีวิธีในการแก้ไขอย่างไร
เครื่องจักร ชำรุดเป็นสมัย	ทำให้เกิดปัญหา ขึ้นกับ ผลิตภัณฑ์	เมื่อเครื่องจักร ชำรุด และการ ปฏิบัติงาน	เครื่องจักร	พนักงาน	ตรวจเช็คเครื่องจักร สม่ำเสมอ
ล้างเครื่องจักร ไม่สะอาด	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ	หลังการ ปฏิบัติงานใน แต่ละวันเสร็จ	เครื่องจักร และอุปกรณ์ ทุกอย่าง	ประธา นสหกรณ์	มีกฎข้อบังคับในการ ปฏิบัติงานและมีพนักงาน ควบคุม
ยางหนา เกินไป	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ	เมื่อปฏิบัติงาน	เครื่องจักร	พนักงาน	ปรับระยะเครื่องจักรให้มี ระยะตามสเกลที่วางไว้
ปรับระยะ เครื่องจักรไม่ดี	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ	ก่อนการ ปฏิบัติงาน	เครื่องจักร	ประธาน สหกรณ์	มีกฎข้อบังคับให้พนักงาน ปรับระยะเครื่องตามสเกล ที่วางไว้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัญหาอะไร	ทำไมต้อง แก้ปัญหา	แก้ไขเมื่อไร	แก้ไขที่ ไหน	ใครคือ ผู้รับผิดชอบ	มีวิธีในการแก้ไขอย่างไร
เครื่องจักรรีดน้ำ ออกจากยางไม่ หมด	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ	เมื่อปฏิบัติงาน	เครื่องจักร	พนักงาน	ตรวจเช็คสภาพเครื่องจักร และซ่อมแซมเครื่องจักร
ห้องอบกระจาย ความร้อนไม่ดี	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ	เมื่อปฏิบัติงาน	เครื่องจักร	พนักงาน	ตรวจเช็คสภาพห้องรวมทำ การซ่อมแซมห้องรวม
พนักงานขาด ความรู้/ขาด ประสบการณ์	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ และทำให้ ทำงานล่าช้า	ก่อนพนักงาน เข้ามาทำงาน	พนักงาน	ประธาน สหกรณ์	จัดอบรมขั้นตอนการ ปฏิบัติงานและข้อบังคับ ต่าง ๆ ให้แก่พนักงานทุก คนได้ทราบอย่างทั่วถึง
ไม่มีการอบรม การปฏิบัติงาน	ทำให้การ ปฏิบัติงานไม่ได้ คุณภาพ	ก่อนการ ปฏิบัติงาน	พนักงาน	พนักงาน	จัดอบรมขั้นตอนการ ปฏิบัติงานและข้อบังคับ ต่าง ๆ ให้แก่พนักงานทุก คนได้ทราบอย่างทั่วถึง
ไม่มีกฎเกณฑ์ บังคับ	ทำให้การ ปฏิบัติงานไม่ได้ คุณภาพ	ก่อนการ ปฏิบัติงาน	พนักงาน	พนักงาน	จัดอบรมขั้นตอนการ ปฏิบัติงานและข้อบังคับ ต่าง ๆ ให้แก่พนักงานทุก คนได้ทราบอย่างทั่วถึง
ใส่กรดไม่ทั่วถึง ใส่กรดมาก เกินไปหรือน้อย เกินไป	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ	ก่อนปฏิบัติงาน	พนักงาน	พนักงาน	มีกฎข้อบังคับที่ชัดเจนใน การปฏิบัติงานและใส่ กรดตามปริมาณและ ควบคุมการปฏิบัติงาน อย่างเคร่งครัด
น้ำยางมาจาก สมาชิกหลายคน	ทำให้วัตถุดิบ ไม่ได้คุณภาพ	เมื่อรับซื้อ วัตถุดิบ	วัตถุดิบ และแหล่ง รับซื้อน้ำ ยาง	พนักงาน	ตรวจเช็คคุณภาพน้ำยาง ก่อนที่จะซื้อน้ำยางจาก สมาชิก
น้ำยางไม่ได้ ผสมแอมโมเนีย หรือผสม แอมโมเนียน้อย	ทำให้วัตถุดิบ ไม่ได้คุณภาพ	เมื่อรับซื้อน้ำยาง จากสมาชิกมา เก็บไว้ก่อนที่จะ นำไปผลิต	วัตถุดิบ และ พนักงาน	พนักงาน	เมื่อรับซื้อวัตถุดิบมา จากสมาชิกทำการผสม แอมโมเนียตามปริมาณ

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัญหาอะไร	ทำไมต้อง แก้ปัญหา	แก้ไขเมื่อไร	แก้ไขที่ ไหน	ใครคือ ผู้รับผิดชอบ	มีวิธีการแก้ไขอย่างไร
น้ำยางผสม แอมโมเนียมาก เกินไป	ทำให้วัตถุดิบ ไม่ได้คุณภาพ	เมื่อรับซื้อน้ำยาง จากสมาชิกเก็บ ไว้ก่อนที่จะ นำไปผลิต	วัตถุดิบ และ พนักงาน	พนักงาน	เมื่อรับซื้อวัตถุดิบมาจาก สมาชิกต้องทำการผสม แอมโมเนียตามปริมาณที่ กำหนด
น้ำยางจับตัวเป็น ก้อน	ทำให้ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้คุณภาพ	เมื่อรับซื้อน้ำยาง จากสมาชิกเดิม แอมโมเนีย	วัตถุดิบ และ พนักงาน	พนักงาน	เมื่อรับซื้อน้ำยางมาก็ทำ การตรวจเช็คลักษณะของ น้ำยางและทำการเติม แอมโมเนียลงไปในน้ำ ยาง

จากการหาวิธีการในการแก้ไขสาเหตุของปัญหาดตามแนวทาง SWIH จากตารางที่ 15 พบว่าหากพิจารณาการแก้ไขปัญหาดตามช่วงเวลาของการปฏิบัติงานสามารถ จำแนกได้เป็น 2 ช่วงเวลา คือ

1. แก้ไขปัญหาก่อนการปฏิบัติงาน ได้แก่ การปรับระยะเครื่องจักรไม่ดี พนักงานขาดความรู้หรือขาดประสบการณ์ การอบรมการปฏิบัติงาน การออกกฎเกณฑ์บังคับ ใส่กรดไม่ทั่วถึง น้ำยางมาจากสมาชิกหลายคน น้ำยางไม่ได้ผสมแอมโมเนียหรือผสมแอมโมเนียน้อย น้ำยางจับตัวเป็นก้อน

2. แก้ไขปัญหาหลังการปฏิบัติงาน ได้แก่ เครื่องจักรชำรุดหรือเป็นสนิม ล้างเครื่องจักรไม่สะอาด เครื่องจักรรีดน้ำออกจากยางไม่หมด

หากพิจารณาการแก้ปัญหาดตามสถานที่ที่เกิดปัญหาดจำแนกได้เป็น 3 ประเด็น คือ

1. แก้ไขปัญหาที่เครื่องจักร ได้แก่ เครื่องจักรชำรุดหรือเป็นสนิม เครื่องจักรล้างไม่สะอาด ยางหนาเกินไป ปรับระยะเครื่องจักรไม่ดี เครื่องจักรรีดน้ำออกจากยางไม่หมด ห้องรมยาง กระจายความร้อนไม่ดี

2. แก้ไขปัญหาที่พนักงาน ได้แก่ พนักงานขาดความรู้ พนักงานขาดประสบการณ์ ไม่มี การอบรมการปฏิบัติงาน ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับ ใส่กรดไม่ทั่วถึง น้ำยางผสมแอมโมเนียมากเกินไป น้ำยางจับตัวเป็นก้อน

3. แก้ไขปัญหาที่วัดดูดิบ ได้แก่ น้ำยางมาจากสมาชิกหลายคน น้ำยางไม่ได้ผสมแอมโมเนียหรือน้อยเกินไป น้ำยางจับตัวเป็นก้อน

หากพิจารณาการแก้ไขปัญหานั้นผู้รับผิดชอบและวิธีการแก้ปัญหามีดังนี้

1. ประธานสหกรณ์ออกกฎข้อบังคับเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการกำหนดระยะเวลาการปรับเครื่องจักรตามสเกลที่วางไว้

2. พนักงานได้แก่พนักงานควรปฏิบัติตามขั้นตอนและปฏิบัติงานตามหน้าที่ ควรตรวจเช็คเครื่องจักรสม่ำเสมอ ควรปรับระยะเครื่องจักรตามสเกล ควรตรวจเช็คคุณภาพน้ำยางก่อนการรับซื้อน้ำยาง ควรผสมแอมโมเนียในน้ำยางที่รับซื้อตามปริมาณของน้ำยาง

จากวิธีการแก้ไขปัญหานั้นสาเหตุดังกล่าวข้างต้นนำไปสู่การวางแผนการปฏิบัติงาน โดยปฏิบัติตามวิธีการของการควบคุมคุณภาพในการทำงาน

มาตรฐานการผลิตยางแผ่นรมควัน

1. เมื่อสมาชิกนำน้ำยางสดมาขายให้กับสหกรณ์พนักงานที่ทำหน้าที่ชั่งน้ำยางก็ทำการตวงน้ำยางลงไปในถังที่สำหรับชั่งน้ำยาง โดยทั่วไปความเข้มข้นของน้ำยางสดอยู่ระหว่าง ร้อยละ 25 – 45 แต่ความเข้มข้นที่เหมาะสมสำหรับการทำยางแผ่นดิบเพื่อรมควัน คือ ร้อยละ 15 ซึ่งทำให้ผลิตยางแห้งได้ 32 กิโลกรัมต่อตะกบ จึงต้องเจือจางน้ำยางด้วยน้ำสะอาด แต่การกำหนดสัดส่วนระหว่างน้ำยางกับน้ำทำได้ยากในทางปฏิบัติเนื่องจากความเข้มข้นของน้ำยางมีการเปลี่ยนแปลงทุกวัน จึงได้กำหนดวิธีการให้ง่ายขึ้น โดยทำขีดเครื่องหมายไว้ภายใต้ตะกบทั้งด้านหัวและท้ายไว้ข้าง ละ 33 ซีด แต่ละขีดห่างกัน 1 เซนติเมตร ซึ่งความจุของตะกบ 1 ซีด จึงเท่ากับ 6.50 ลิตร เพื่อให้ทำงานได้สะดวกจึงคำนวณสัดส่วนน้ำยางและน้ำสะอาดแสดงไว้ในตารางที่ 16

เมื่อทราบความเข้มข้นของน้ำยางในบ่อรวมของโรงงาน สมมติว่าความเข้มข้นของน้ำยางวัดได้เท่ากับร้อยละ 33 ไปเทียบกับตารางที่ 4.10 จะพบความเข้มข้นร้อยละ 33 ขึ้นปรากฏอยู่ในอันดับที่ 9 ซึ่งกำหนดให้ใช้น้ำยางสด 15 ซีดต่อตะกบ และใช้น้ำสะอาด 18 ซีดต่อตะกบดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 สัดส่วนการผสมน้ำยางสดกับน้ำสะอาด เพื่อผลิตยางแผ่นรมควัน

ลำดับที่	ความเข้มข้นของน้ำยางสดเฉลี่ย	ปริมาณน้ำยางสด (ขีดตะกบ)	ปริมาณน้ำสะอาด (ขีดตะกบ)	สัดส่วนน้ำยาง/น้ำสะอาด
1	25	19.80	13.20	1:0.66
2	26	19.04	13.96	1:0.73
3	27	18.33	14.67	1:0.80

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ความเข้มข้นของน้ำยาง สดเฉลี่ย	ปริมาณน้ำยางสด (ชีดตะกง)	ปริมาณน้ำสะอาด (ชีดตะกง)	สัดส่วนน้ำยาง/น้ำ สะอาด
4	28	17.68	15.32	1:0.86
5	29	17.07	15.93	1:0.93
6	30	16.50	16.50	1:1
7	31	15.97	17.03	1:1.06
8	32	15.47	17.53	1:1.13
9	33	15.00	18.00	1:1.20
10	34	14.56	18.44	1:1.26
11	35	14.11	18.86	1:1.33
12	36	13.75	19.25	1:1.40
13	37	13.38	19.62	1:1.46
14	38	13.03	19.97	1:1.53
15	39	12.69	20.31	1:1.60
16	40	12.38	20.62	1:1.66
17	41	12.07	20.93	1:1.73
18	42	11.79	21.21	1:1.79
19	43	11.51	21.49	1:1.86
20	44	11.25	21.75	1:1.93
21	45	11.00	22.00	1:2

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2540

ปล่อยน้ำสะอาดจากถังพักผ่านท่อยางลงตะกงถึงชีดที่ 18 จากนั้นปล่อยน้ำยางจากบ่อรวมผ่านท่อยางลงตะกงจนถึงชีดที่ 33 (แสดงว่าได้ใส่น้ำยางลงไปแล้ว 15 ชีดต่อตะกง) จนครบทุกตะกง หรือจนหมดน้ำยาง หากเห็นว่าน้ำยางที่เหลือจะไม่เต็มตะกงใหญ่ ให้ใช้ตะกงแผ่นเสียบขนาด 25 แผ่นแทน แต่ถ้าน้ำยางที่เหลืออีกเล็กน้อย ให้ใช้ตะกงเหล็กชนิด 1 ตะกงต่อ 1 แผ่น

2. ใช้ไม้พายกวอนให้น้ำยางและน้ำสะอาดให้เข้ากันดี พยายามกวอนอย่างระมัดระวังให้เกิดฟองน้อยที่สุดเพื่อลดการสูญเสียเนื้อยาง จากนั้นกวาดฟองไปทางด้านท้ายของตะกวงแล้วตัดออกใส่ภาชนะเพื่อนำไปทำเป็นเศษยาง

3. เติมกรดฟอร์มิค ความเข้มข้นร้อยละ 2 ที่เตรียมไว้แล้ว 8 ลิตร ลงในตะกวง แล้วใช้ไม้พายกวอนให้เข้ากันดีอีกครั้ง กวาดฟองแล้วตัดออกใส่ภาชนะ ระวังอย่าให้ฟองหลงเหลืออยู่ เพราะฟองนี้จะทำให้เกิดตำหนิในแผ่นยาง

4. ใส่แผ่นเสียบให้ตรงกับช่องแต่ละช่อง และต้องแน่ใจว่าเสียบแผ่นลงถึงช่องเสียบที่พื้นตะกวงทุกช่องเช่นกันมิฉะนั้นแผ่นยางจะติดกัน การเสียบแผ่นเสียบให้เว้นระยะเพื่อไล่ระดับน้ำอย่างให้เท่า ๆ กัน หากเสียบตามลำดับจะทำให้ขนาดของยางแผ่นไม่เท่ากัน

5. ทิ้งไว้ประมาณ 2 ชั่วโมงให้ยางแข็งตัว เมื่อยางแข็งตัวแล้วสามารถรอการริดได้หลายชั่วโมง ให้ฉีดน้ำลงในตะกวงให้ทั่วเพื่อดึงแผ่นเสียบออกได้ง่าย หากพยายามดึงแผ่นเสียบขึ้นโดยที่ไม่มีน้ำหล่อเลี้ยงอยู่ก็จะเกิดปัญหายางแห้งติดแผ่นเสียบ หรือ แผ่นยางฉีกขาด

6. ถอดแผ่นเสียบออก และยกยางขึ้นจากตะกวงไปใส่รางล้างยาง ซึ่งใส่น้ำสะอาดไว้พร้อมแล้ว ระวังอย่าให้ยางฉีกขาด ยางที่ติดกันให้ฉีกออกทุกแผ่น หากทิ้งไว้จะฉีกไม่ออก

7. เรียงยางแผ่นไว้ให้สะดวกในการริด การป้อนยางเข้าจักรริดให้สอดคล้องกว้างของแผ่นยางบริเวณส่วนกลางของแท่นริดครั้งละแผ่น

8. ยางที่ริดแล้วควางงานจะล้างน้ำอีกครั้ง และนำไปวางพาดบนราวไม้ไผ่ ราวละ 3 แผ่น ระวังอย่าให้ขอบของยางทับกัน จากนั้นแขวนราวไม้ไผ่บนแก๊ส ระวังยางที่แขวนชายห้อยติดกัน หรือห้อยลงไปติดกับยางแผ่นชั้นล่าง ส่วนที่ยางทับหรือติดกันนั้น ยางจะไม่สุก ราวไม้ไผ่ที่ใช้พาดยางแผ่นต้องสะอาด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสกปรกบนแผ่นยาง

9. ปลอ่ยให้ยางแผ่นดิบสะเด็ดน้ำสัก 1 – 2 ชั่วโมงหรือมากกว่านั้น ก่อนนำเข้ารมเพื่อลดความชื้นในห้องรม

10. ก่อนนำยางเข้าห้องรม ใช้ไม้ราววางยางแต่ละแผ่นไม่ให้ติดกัน จะทำให้ยางสุกดีทั่วทั้งแผ่น ก่อนการเข็นรถแขวนยางเข้าห้องอบและรม ประมาณ 30 นาที ให้เริ่มจุดไฟที่เตาเพื่อเพิ่มอุณหภูมิในห้องให้ร้อนก่อน และให้ความร้อนกระจายทั่วห้อง หากเข็นรถแขวนยางเข้าไปก่อนแล้วจึงจุดไฟภายในห้อง ความร้อนจะกระจายไม่ทั่วถึงทำให้เกิดรายนแผ่นยาง

11. หลังจากทำยางแผ่นเสร็จแล้ว ต้องรีบดำเนินการ ล้าง ขัด ทำความสะอาดเครื่องมือเครื่องใช้ทุกชิ้น รวมทั้งพื้นห้องและวางระบายน้ำให้สะอาด เพื่อไม่ให้เศษยางหมักหมมจนเกิดการเน่าเหม็น

12. ความคุมอุณหภูมิของห้องรมอยู่ที่ประมาณ 50 – 60 องศาเซลเซียส หากอุณหภูมิสูงเกิน 70 องศาเซลเซียส ยางอาจแข็งเหลว ให้เอาฟีนออกจากเตาให้หมดแลปล่อยให้ความร้อนในห้องลดลง จึงเข็นรถออกจากห้องรม เพื่อเก็บยางและคัดชั้นยางต่อไป

การควบคุมคุณภาพการทำงานของพนักงาน โดยทำการควบคุมขั้นตอนการปฏิบัติงาน และวางมาตรการหรือกฎข้อบังคับในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. จะต้องมีการตรวจเช็คอุปกรณ์เครื่องจักรและเครื่องมือเครื่องใช้ทุกอย่างอย่างสม่ำเสมอรวมทั้งตรวจเช็คสภาพของห้องรมด้วย
2. มีกฎข้อบังคับในการปฏิบัติงานของพนักงาน โดยทำการควบคุมการทำงาน โดยมีหัวหน้ามาคอยควบคุมการทำงานและตรวจเช็ควิธีการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ
3. มีระยะการปรับเครื่องจักรที่แน่นอนโดยการทำป้ายติดไว้ที่เครื่องจักรในการปรับระยะของเครื่องจักรในการรีดยาง
4. ทำการอบรมพนักงานทุกๆ 6 เดือนถึงขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้องและต้องมีขั้นตอนที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน โดยการทำป้ายขั้นตอนการทำงานติดไว้

ตอนที่ 4 ผลการนำแผนการปฏิบัติงานไปใช้

ผู้วิจัยได้นำมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้ความเห็นชอบจากประธานสหกรณ์ไปทำการอบรมพนักงานโดยผู้ให้การอบรม คือ ประธานสหกรณ์ เพื่อให้พนักงานได้ทราบถึงขั้นตอนการทำงานและแผนการแก้ปัญหา หลังจากนั้นให้พนักงานนำสู่การปฏิบัติโดยผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลรายวันและสรุปข้อมูลรายสัปดาห์นาน 4 สัปดาห์ โดยใช้แบบบันทึกจำนวนของเสียในการเก็บข้อมูลผลการนำแผนการปฏิบัติงานไปใช้ ดังแสดงตามตารางที่ 17 - 20 และภาพที่ 14 – ภาพที่ 21

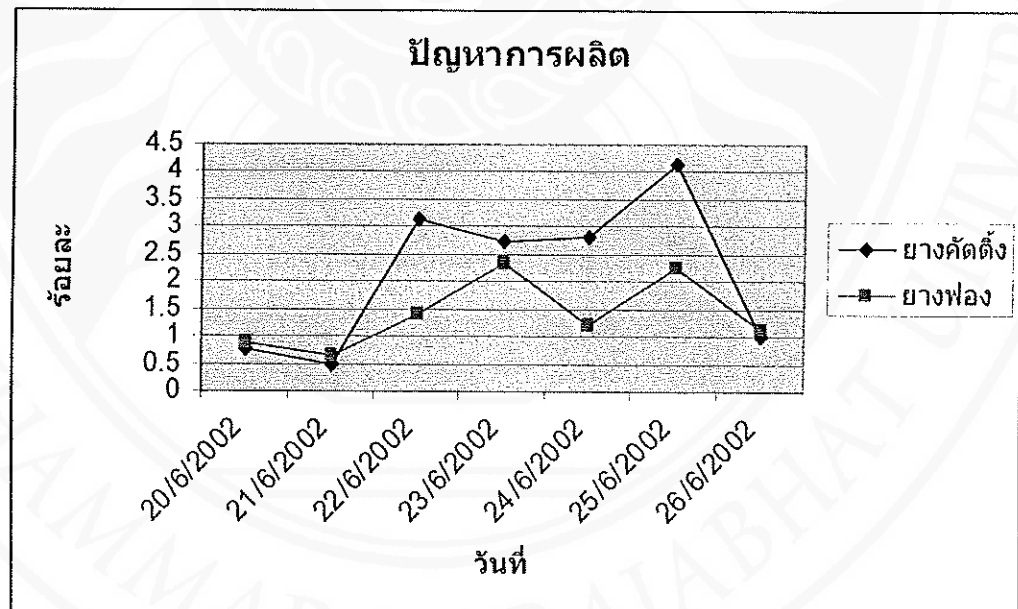

ตารางที่ 17 ปริมาณการผลิตและปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้แผ่นสัปดาห์ที่ 1 (วันที่ 20 มิ.ย.–
วันที่ 26 มิ.ย. 51)

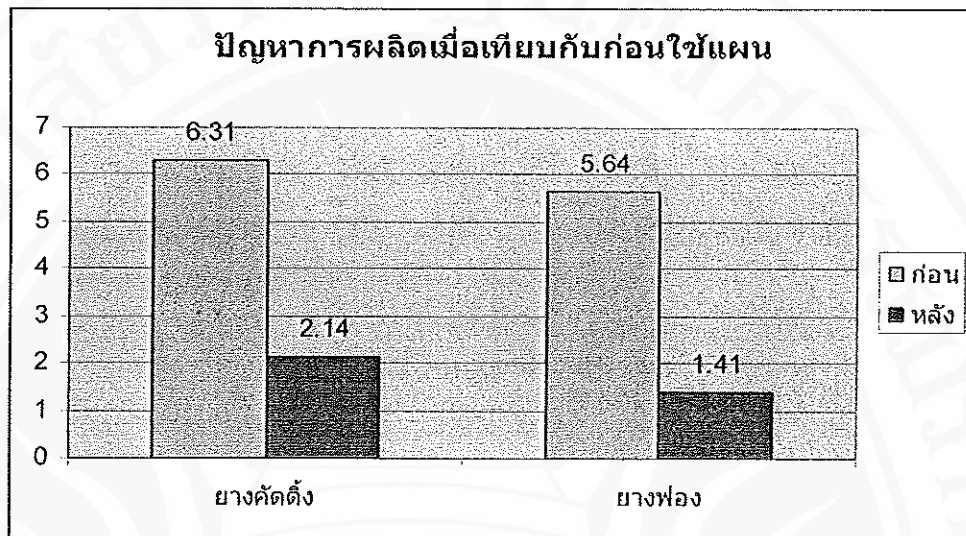
ว/ค	น้ำยาง	น้ำหนักรวม		ยางแห้ง					
		ทั้งหมด		ยางดี		ปัญหา			
		กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ*	ยางคัตตึง		ยางฟอง	
20 มิ.ย.	4413	1583.62	35.88	1557.62	99.36	12	0.76	14	0.88
21 มิ.ย.	4242	1504.41	35.46	1487.41	98.87	7	0.47	10	0.66
22 มิ.ย.	4790.5	1755.78	36.65	1675.78	95.44	55	3.13	25	1.42
23 มิ.ย.	4574.5	1681.86	36.77	1596.86	94.95	46	2.74	39	2.32
24 มิ.ย.	5041.5	1817.79	36.06	1741.79	95.82	51	2.81	25	1.21
25 มิ.ย.	2565	970.72	37.48	908.72	93.61	40	4.12	22	2.27
26 มิ.ย.	4929.5	1782.01	36.16	1744.01	97.86	18	1.01	20	1.12
รวม	25981.5	11095.4	42.7	10712.2	96.54	229	2.15	155	1.41
เฉลี่ย	3711.64	1585.17	36.40	1530.31	96.55	32.71	2.14	22.14	1.41

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

ภาพที่ 14 ปริมาณที่เกิดขึ้นของยางคัตตึงและยางฟองในสัปดาห์ที่ 1

ภาพที่ 15 ร้อยละเฉลี่ยของปัญหายางคัตตั้งและยางฟองในสัปดาห์ที่ 1
เมื่อเทียบกับก่อนการใช้แผน

หลังจากนำมาตรฐานการปฏิบัติงานไปอบรมให้พนักงานได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิตที่ชัดเจนและจัดเก็บข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 1 ระหว่างวันที่ 20 มิถุนายน 2551 – 26 มิถุนายน 2551 เมื่อนำมาสรุปได้ดังแสดงตามตารางที่ 17 และภาพที่ 14

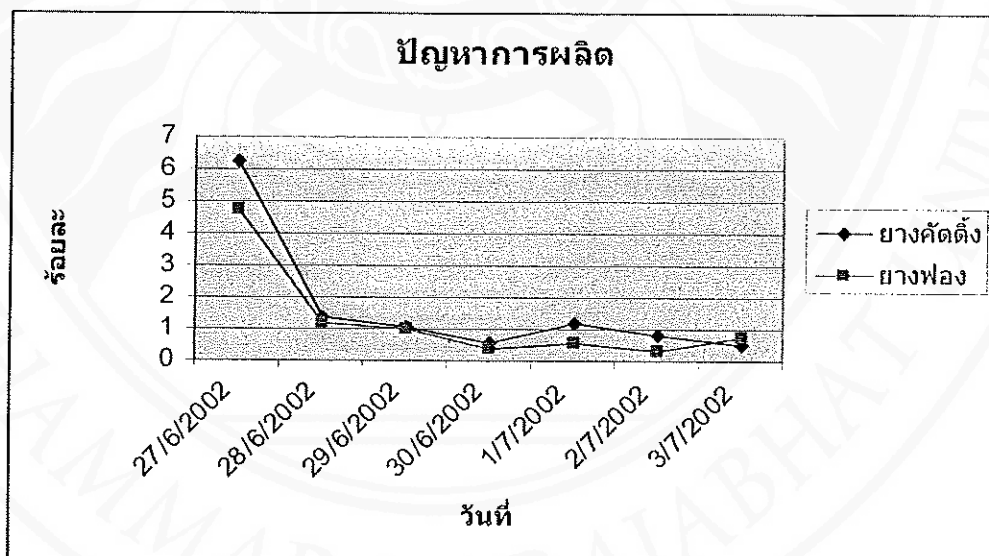
ผลการดำเนินงานในสัปดาห์ที่ 1 พบว่าปัญหายางคัตตั้งและยางฟองมีจำนวนปริมาณน้ำหนักของเสียเฉลี่ยน้อยลง คือยางคัตตั้งที่มีปัญหา เฉลี่ยสัปดาห์ละ 32.71 กิโลกรัม (ร้อยละ 2.14) และยางฟองที่มีปัญหา เฉลี่ยสัปดาห์ละ 22.14 กิโลกรัม (ร้อยละ 1.41) เมื่อเทียบกับก่อนการจัดทำมาตรฐานและปฏิบัติตามแผนดังแสดงตามภาพที่ 15 ที่พบว่าปริมาณของเสียน้อยลงแต่ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการผลิตที่ถูกต้องให้กับพนักงานใหม่อีกครั้ง และทำการเก็บข้อมูลในสัปดาห์ถัดไป

ตารางที่ 18 ปริมาณการผลิตและปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้แผนสัปดาห์ที่ 2 (วันที่ 27 มิ.ย. 51 – วันที่ 3 ก.ค. 51)

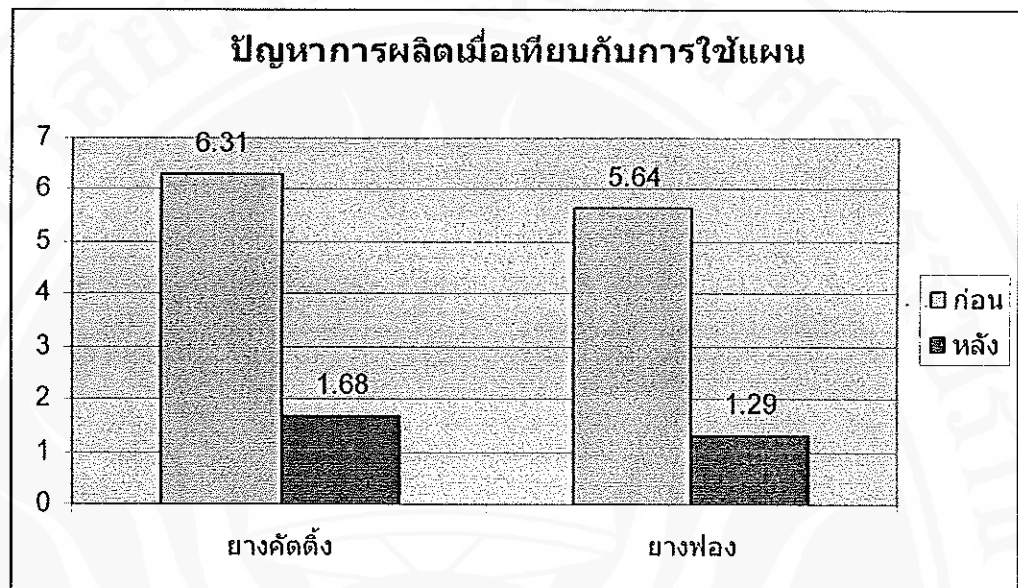
ว/ค/ป	น้ำยาง กิโลกรัม	น้ำหนักแห้ง ทั้งหมด กิโลกรัม	ยางแห้ง						
			ยางดี		ยางคัตตัง		ปัญหา		
			กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	ร้อยละ**
27 มิ.ย.	1047	397.61	37.89	353.61	88.93	25	6.27	19	4.78
28 มิ.ย.	5025.5	1748.85	34.80	1703.85	97.43	24	1.37	21	1.20
29 มิ.ย.	6718.5	2364.37	35.19	2316.37	97.67	25	1.06	23	0.97
30 มิ.ย.	5115.5	1799.24	35.17	1782.24	99.05	10	0.56	7	0.39
1 ก.ค.	3833.56	1351.95	35.26	1327.95	98.22	16	1.18	8	0.59
2 ก.ค.	4756.5	1473.75	30.98	1456.75	98.85	12	0.81	5	0.34
3 ก.ค.	5342.25	1880.86	35.20	1867.86	99.31	9	0.48	14	0.74
รวม	31838.8	11026.63	34.63	10808.6	98.02	121	1.68	97	1.29
เฉลี่ย	1548.40	1575.23	34.94	1544.05	97.06	17.28	1.68	48.5	1.29

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

ภาพที่ 16 แสดงปริมาณที่เกิดขึ้นของยางคัตตังและยางฟองในสัปดาห์ที่ 2

ภาพที่ 17 ร้อยละเฉลี่ยของปัญหาขางคัตตึงและขางฟองในสัปดาห์ที่ 2
เมื่อเทียบกับก่อนการใช้แผน

หลังจากนำมาตรฐานการปฏิบัติงานไปอบรมให้พนักงานได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิตที่ชัดเจนและจัดเก็บข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 2 ระหว่างวันที่ 27 มิถุนายน 2551 – 3 กรกฎาคม 2551 เมื่อนำมาสรุปได้ดังแสดงตามตารางที่ 18 และภาพที่ 16

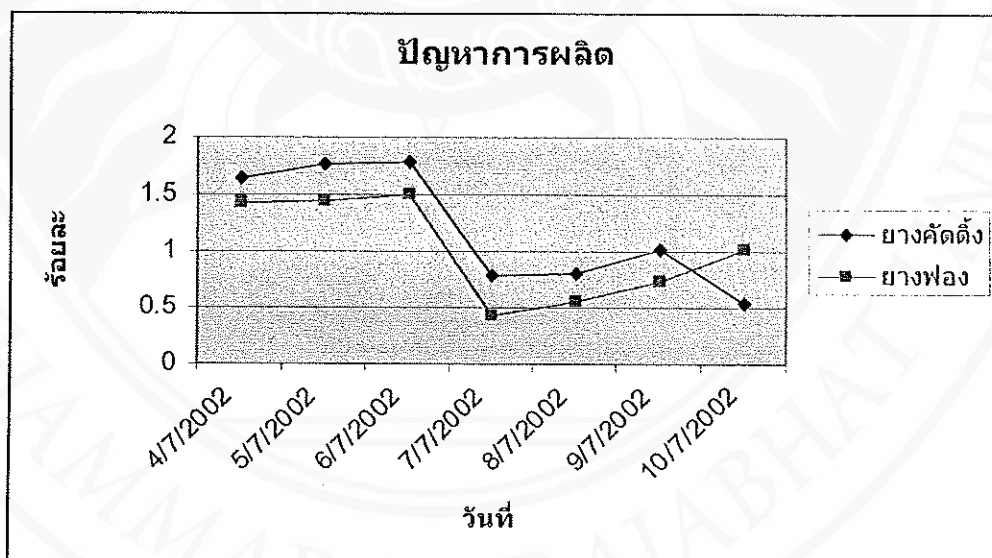
ผลการดำเนินงานในสัปดาห์ที่ 2 พบว่าปัญหาขางคัตตึงและขางฟองมีจำนวนปริมาณน้ำหนักของเสียเฉลี่ยน้อยลง คือ ขางคัตตึงที่มีปัญหาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 17.28 กิโลกรัม (ร้อยละ 1.68) และขางฟองที่มีปัญหาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 48.5 กิโลกรัม (ร้อยละ 1.29) เมื่อเทียบกับก่อนการจัดทำมาตรฐานและปฏิบัติตามแผนดังแสดงตามภาพที่ 17 ที่พบว่าปริมาณของเสียลดลง โดยไม่ต้องทำการปรับปรุงแผนการผลิต เพราะปริมาณของเสียที่ลดลงอย่างน่าพอใจ

ตารางที่ 19 ปริมาณการผลิตและปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้แผนสัปดาห์ที่ 3 (วันที่ 3 ก.ค. 51 – วันที่ 9 ก.ค. 51)

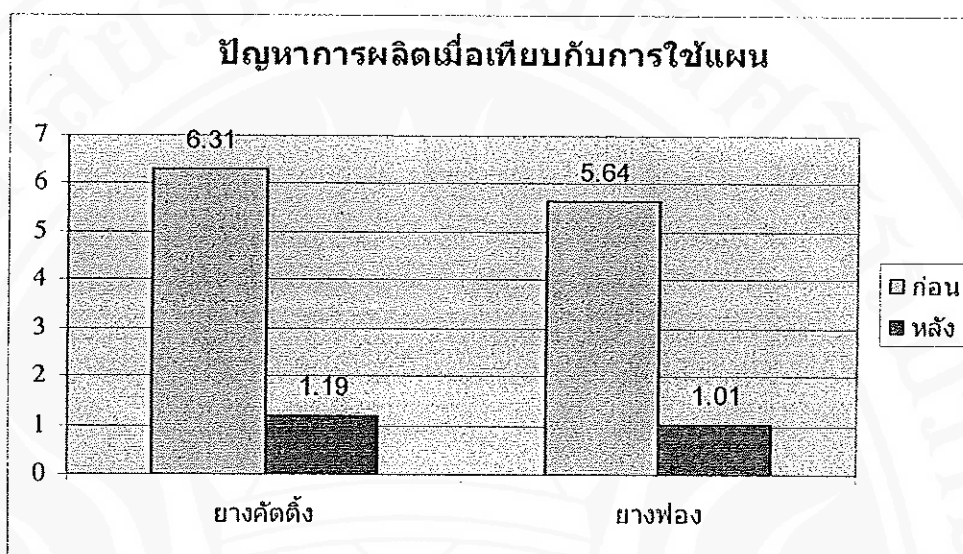
ว/ค/ป	น้ำยาง	น้ำหนักแห้ง ทั้งหมด		ยางแห้ง					
				ยางดี		ปัญหา			
				กิโลกรัม	ร้อยละ*	ยางคัตตัง		ยางฟอง	
กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*						
4 ก.ค.	4107	1396.60	34.00	1353.60	96.92	23	1.65	20	1.43
5 ก.ค.	3525.5	1243.80	35.28	1203.8	96.78	22	1.77	18	1.45
6 ก.ค.	4318.5	1464.75	33.92	1416.75	96.72	26	1.78	22	1.50
7 ก.ค.	5245	1905.24	36.32	1882.24	98.79	15	0.79	8	0.42
8 ก.ค.	3524.5	1244.95	35.32	1227.95	98.63	10	0.80	7	0.56
9 ก.ค.	4348.5	1370.75	31.52	1346.75	98.25	14	1.02	10	0.73
10 ก.ค.	3452.5	1287.50	37.29	1267.5	98.45	7	0.54	13	1.01
รวม	28521.5	9913.59	34.76	7816.35	78.84	117	1.19	98	1.01
เฉลี่ย	4074.5	1416.23	34.80	1385.51	97.79	16.71	1.19	14	1.01

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

ภาพที่ 18 ปริมาณที่เกิดขึ้นของยางคัตตังและยางฟองในสัปดาห์ที่ 3

ภาพที่ 19 ร้อยละเฉลี่ยของปัญหายางคัตตั้งและยางฟองในสัปดาห์ที่ 3
เมื่อเทียบกับก่อนการใช้แผน

หลังจากนำมาตรฐานการปฏิบัติงานไปอบรมให้พนักงานได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิตที่ชัดเจนและจัดเก็บข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 3 ระหว่างวันที่ 4 ก.ค. 2551 – 10 ก.ค. 2551 เมื่อนำมาสรุปได้ดังแสดงตามตารางที่ 19 และภาพที่ 18

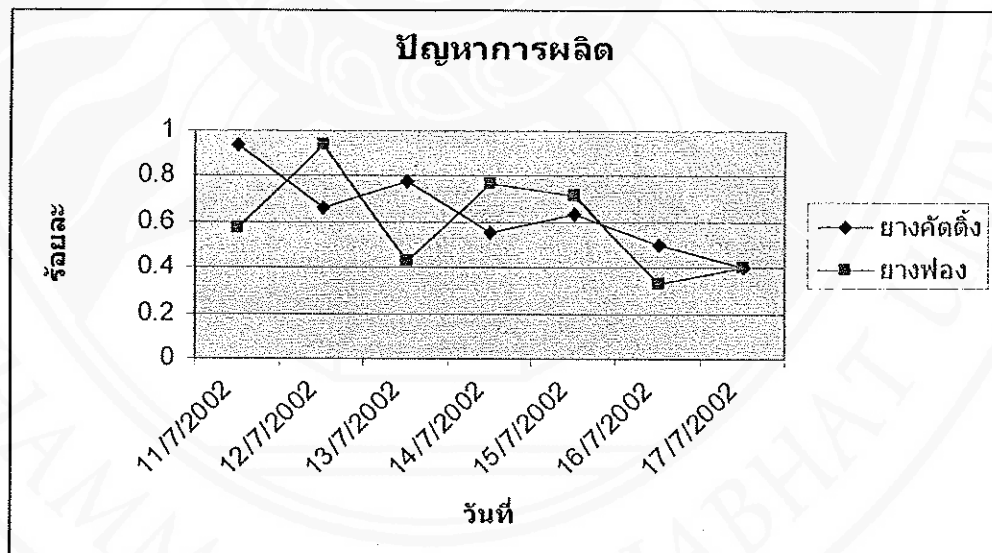
ผลการดำเนินงานในสัปดาห์ที่ 3 พบว่าปัญหายางคัตตั้งและยางฟองมีจำนวนปริมาณน้ำหนักของเสียเฉลี่ยน้อยลง คือ ยางคัตตั้งที่มีปัญหาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 16.71 กิโลกรัม (ร้อยละ 1.19) และยางฟองที่มีปัญหาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 14 กิโลกรัม (ร้อยละ 1.10) เมื่อเทียบกับก่อนการจัดทำมาตรฐานและปฏิบัติตามแผนดังแสดงตามภาพที่ 19 มีปริมาณของเสียลดลง จากสัปดาห์ที่ 2 ผู้วิจัย จึงคงไว้ซึ่งการปฏิบัติตามแผนการผลิต

ตารางที่ 20 ปริมาณการผลิตและปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการใช้แผ่นสัปดาห์ที่ 4 (วันที่ 11 ก.ค. 51 – วันที่ 17 ก.ค. 51)

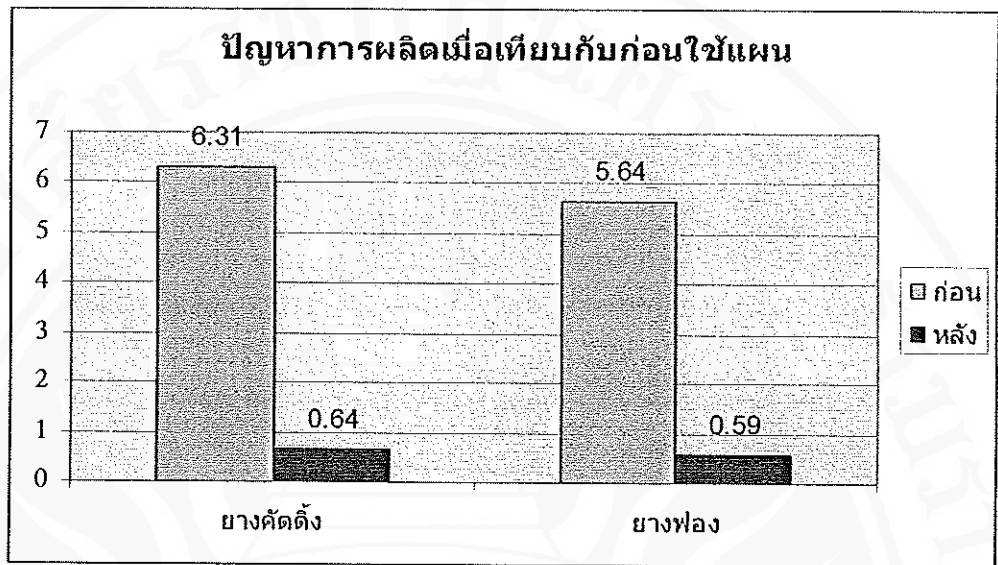
ว/ด/ป	น้ำยาง			ยางแห้ง					
	น้ำหนักแห้งทั้งหมด			ยางดี		ปัญหา			
	กิโลกรัม	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ*	ยางคัตตัง		ยางฟอง	
	กิโลกรัม	ร้อยละ**	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	กิโลกรัม	ร้อยละ*	
11 ก.ค.	5847	2122.22	36.29	2090.22	98.49	20	0.94	12	0.57
12 ก.ค.	6261	2250.31	35.94	2214.31	98.40	15	0.66	21	0.94
13 ก.ค.	7152	2553.98	35.71	2522.98	98.79	20	0.78	11	0.43
14 ก.ค.	5064.5	1827.04	36.07	1803.04	98.69	10	0.55	14	0.77
15 ก.ค.	3593	1268.86	35.31	1251.86	98.66	8	0.63	9	0.71
16 ก.ค.	6215	1818.04	29.25	1803.04	99.17	9	0.50	6	0.33
17 ก.ค.	7083	2261.86	31.93	1251.86	99.55	5	0.40	5	0.40
รวม	41215.5	14102.31	34.22	13937.3	98.83	87	0.64	78	0.59
เฉลี่ย	5887.92	2014.61	34.35	1991.04	98.92	12.43	0.64	11.14	0.59

* ร้อยละจากยางแห้งทั้งหมด

** ร้อยละจากน้ำยาง

ภาพที่ 20 ปริมาณที่เกิดขึ้นของยางคัตตังและยางฟองในสัปดาห์ที่ 4

ภาพที่ 21 ร้อยละเฉลี่ยของปัญหายางคัตติ้งและยางฟองในสัปดาห์ที่ 4
เมื่อเทียบกับก่อนการใช้แผน

หลังจากนำมาตรฐานการปฏิบัติงานไปอบรมให้พนักงาน ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิตที่ชัดเจนและจัดเก็บข้อมูลปัญหาที่เกิดขึ้นในสัปดาห์ที่ 4 ระหว่างวันที่ 11 ก.ค. 2551 – 17 ก.ค. 2551 เมื่อนำมาสรุปได้ดังตามตารางที่ 20

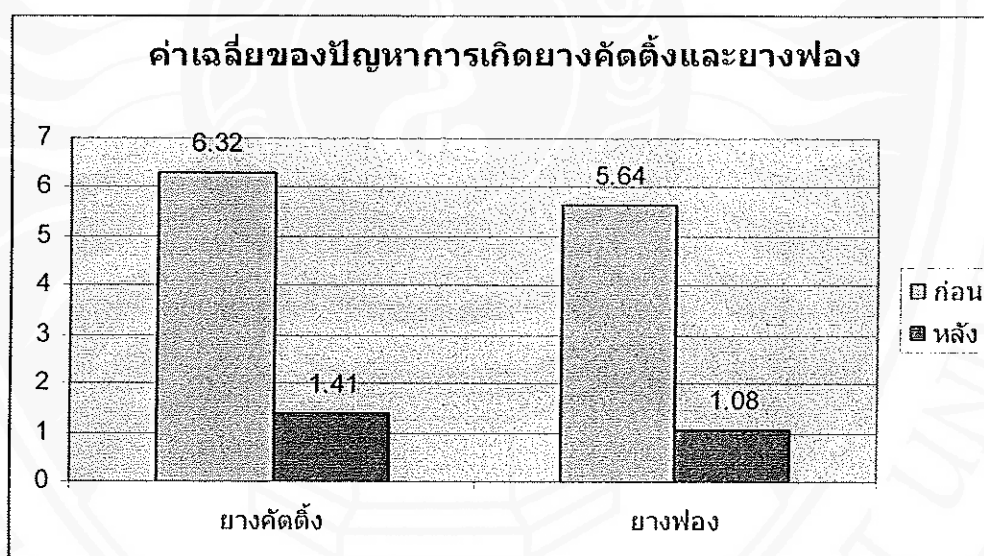
ผลการดำเนินงานในสัปดาห์ที่ 3 พบว่าปัญหายางคัตติ้งและยางฟองมีจำนวนปริมาณน้ำหนักของเสียเฉลี่ยน้อยลง คือ ยางคัตติ้งที่มีปัญหาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 12.43 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.64) และยางฟองที่มีปัญหาเฉลี่ยสัปดาห์ละ 11.14 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.59) เมื่อเทียบกับก่อนการจัดทำมาตรฐานและปฏิบัติตามแผนดังแสดงตามภาพที่ 21 มีปริมาณของเสียลดลง

จากผลการดำเนินงานตามแผนสามารถเปรียบเทียบปัญหาก่อน- หลังการใช้แผนได้ ข้อมูลดังแสดงตามตารางที่ 21

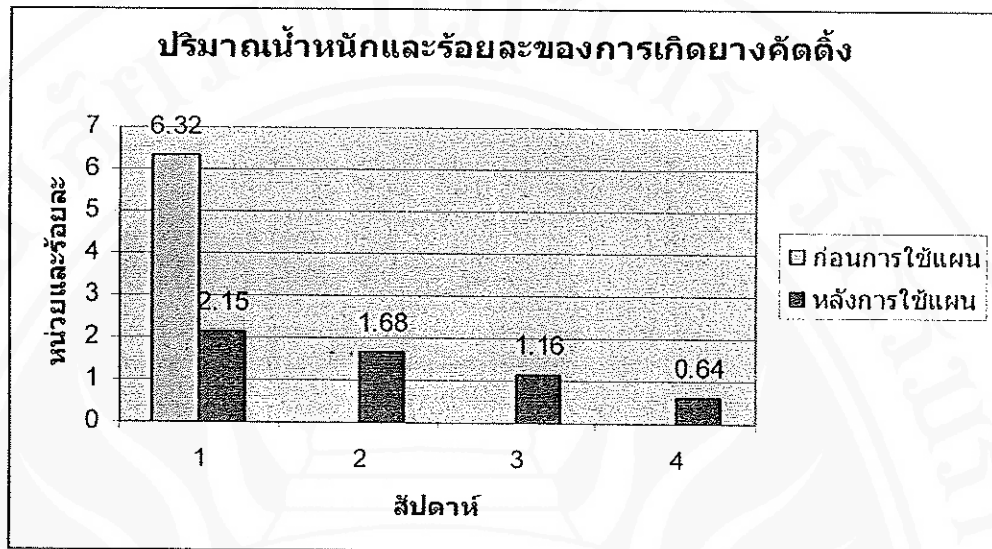

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบปัญหาาก่อน-หลังใช้แผน ของยางคัตตั้ง และยางฟอง

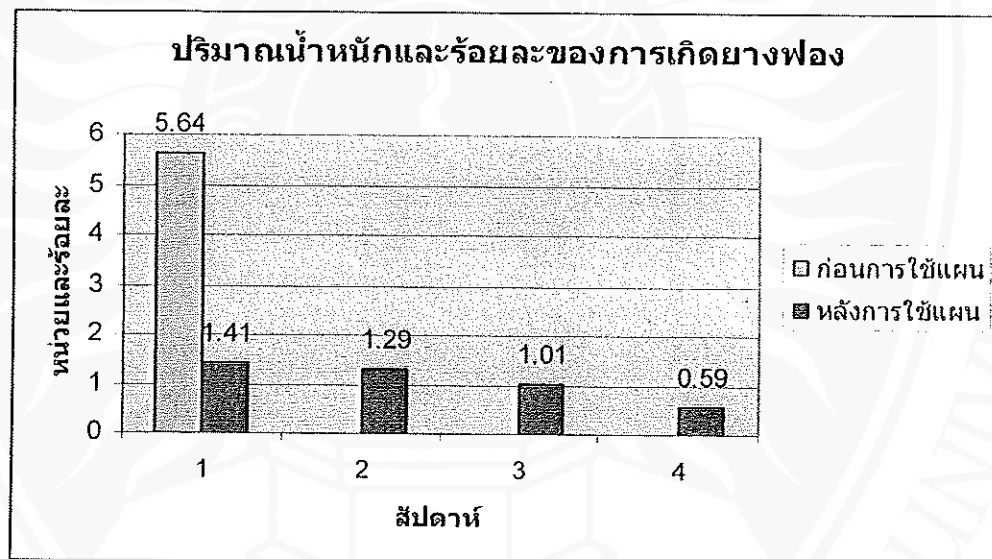
	ยางคัตตั้ง		ยางฟอง	
	กิโลกรัม	ร้อยละ	กิโลกรัม	ร้อยละ
ปัญหารวมก่อนการใช้แผน	1958	6.32	1747	5.64
ค่าเฉลี่ยก่อนการใช้แผน	489.5	6.32	436.75	5.64
หลังการใช้แผน				
สัปดาห์ 1	229	2.15	155	1.41
สัปดาห์ 2	121	1.68	97	1.29
สัปดาห์ 3	117	1.16	98	1.01
สัปดาห์ 4	87	0.64	78	0.59
ปัญหารวมหลังการใช้แผน	554	1.41	428	1.08
ค่าเฉลี่ยหลังการใช้แผน	138.5	1.41	107	1.08

ภาพที่ 22 ร้อยละเฉลี่ยของปัญหาการเกิดยางคัตตั้งและยางฟอง

ภาพที่ 23 แสดงปริมาณน้ำหนักร้อยละของการเกิดยางคัตตั้ง

ภาพที่ 24 แสดงปริมาณน้ำหนักร้อยละของการเกิดยางฟอง

จากผลการดำเนินงานตามแผนการผลิตเมื่อนำค่าเฉลี่ยรายสัปดาห์ก่อนการใช้แผนและหลังการใช้แผนของยางคัตตั้งและยางฟองมาเปรียบเทียบกัน พบว่าก่อนการใช้แผนพบปัญหาเฉลี่ยของยางคัตตั้ง ร้อยละ 6.32 และภายหลังการใช้แผนพบว่าร้อยละเฉลี่ยของยางคัตตั้ง ลดลงเหลือร้อยละ 1.41 และยางฟองพบว่าก่อนการใช้แผนมีค่าเฉลี่ยของปัญหา ร้อยละ 5.64 และหลังการใช้แผนค่าเฉลี่ยรายสัปดาห์ของปัญหายางฟองลดลงร้อยละ 1.01